

JENNIFER L. ARMENTROUTOVÁ

Svědék
V POKUŠENÍ

SÉRIE BRATŘI GAMBLEOVI

Svědék v pokušení

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.motto.cz
www.albatrosmedia.cz

motto

Jennifer L. Armentrout

Svědék v pokušení – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

SÉRIE BRATŘI GAMBLEOVI

Svědék
V POKUŠENÍ

JENNIFER L. ARMENTROUTOVÁ

Svědék
V POKUŠENÍ

motto

Přeložil Adam Chromý

Tato kniha je fikce. Všechna jména, postavy, lokace i dějové linky jsou smyšlené. Jakákoliv podobnost s žijícími i nežijícími lidmi, místy a událostmi je čistě náhodná.

Tempting the Best Man

Copyright © 2012 by Jennifer L. Armentrout

c/o Entangled Publishing, LLC

Translation © Adam Chromý, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-7683-410-1

ISBN e-knihy 978-80-7683-423-1 (1. zveřejnění, 2023) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7683-424-8 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7683-422-4 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Těm, kteří věří

1

Pozvánka na krémově zabarveném papíru, vyvedená elegantním rukopisem a doplněná zdobeným okrajem, byla spíš ponížující časovaná bomba vyčkávající na to, aby Madison Danielsové vybuchla přímo do tváře, než hezké svatební oznámení. Pořádně jí zavařila.

Mitch, její o tři roky starší bratr – její jediný bratr –, se zrovna tento víkend ženil. Ano, ženil!

Moc mu to přála. Byla vyloženě nadšená. Jeho snoubenka Lissa je fajn holka, okamžitě se z nich staly kamarádky. Lissa by jejímu bratrovi nikdy neprovedla nic špatného. O těch dvou by mohli natočit film pro Netflix. Poznali se v prváku na Marylandské univerzitě, okamžitě se do sebe zakoukali, hned po škole si našli skvělou práci... A na ničem jiném nezáleželo.

Ne, Mitch a Lissa nebyli její problém.

A svatba odehrávající se někde na vinicích uprostřed Severní Virginie už teprve ne.

Ani její tak trochu šílení rodiče, kteří provozovali úspěšný e-shop s názvem *Konecsvetaseblizi.com*.

Pravděpodobně budou hostům vnucovat plynové masky. Nejradši by nasedla na asteroid s nápisem *Kašlu na Zemi* a dala všem sbohem.

Její pohled ulpěl na pozvánce. Když si na spodním okraji přečetla seznam družiček a svědků, zatrnulo jí. Pomalu vydechla a prohrábla si prameny hnědých vlasů, které se jí v rozrušení uvolnily z účesu.

Přímo vedle jejího jména, napsaného červeným inkoustem, stálo jen několika nevinnými tečkami oddělené jméno svědka: *Chase Gamble*.

Bůh ji musí nenávidět! Přesně tak. Takže ona bude oporou pro nevěstu a jeden z bratrů Gambleových se zrovna hodí jako ženichův svědek. Ale proč právě Chase Gamble?! Byl to nejlepší kamarád jejího bratra, jeho parťák, spřízněná duše – a svým způsobem taky Madisonina noční můra.

„Zíráním na pozvánku s tím asi nic nenaděláš.“ Bridget Rodgersová se opřela oblými boky o stůl, za nímž Madison seděla, čímž upoutala její pozornost. Zřejmě se pokoušela dokázat, že pro všechny neplatí stejná módní pravidla. Dneska si Bridget oblékla úzkou sukni ve fuchsiové barvě, kterou doplnila volnou fialovou halenkou poseitou velkými puntíky. Outfit vylepšila černým šátkem a koženými botami. Nějakým zázračným způsobem jí to v něčem, co by mohlo posloužit jako kostým pro klauna, celkem slušelo. Bridget uměla svoje tvary nosit.

Madison si povzdechla. Zrovna teď by se jí trochu Bridgetina sebevědomí hodilo. „Nevím, jestli se s tím zvládnou nějak srovnat.“

„Mělas dát na moji radu a vzít s sebou Dereka z oddělení historie. Přinejmenším sis to s ním mohla rozdat místo toho, aby sis celou svatbu dělala zálusk na svědka svého bratra. Jinak též chlapa, kterej se na tebe vybodnul.“

Bridget šla rovnou k věci, nepárala se s tím. „Co mám dělat?“ zeptala se Madison s pohledem upřeným k oknu kanceláře. Jediné, co tam viděla, byla budova z betonu a ocele – Smithsonianovo muzeum. Při každém pohledu na něj se v ní vzedmula pýcha. Dřela na tom, aby se jednou mohla dostat mezi hrstku vyvolených zaměstnanců této úžasné kulturní instituce.

Bridget se naklonila k Madison a znovu si vzala slovo. „Obleč si rajcovní kalhotky a ukaž, co v tobě je. S Chasem Gamblem tě možná spojuje nehynoucí láska, ale pokud tě ten chlap nedokázal ocenit v celý tvý dokonalosti, je marnej a nestojí za žádný trápení.“

„Jasně, jasně,“ souhlasila Madison, „ale... strašně mě vytáčí!“

„To už chlapi dělávaj, zlato.“ Bridget na ni mrkla.

„Nevadí mi, že o mě nemá zájem. Trochu mě to štve, ale přežiju to. Nějak se srovnám i s tím, že když už to vypadalo, že to dáme dohromady, najednou obrátil. To se prostě stává.“ Smála se,

i když to vlastně moc k smíchu nebylo, a hledala oporu a pochopení u nejlepší kamarádky. „Ale pořád na mě doráží, chápeš to? Dobírá si mě před mojí rodinou, chová se ke mně jako k mladší ségře. A já bych po něm přitom nejradši vyjela a okamžitě ho svlíkla.“

„Jde jenom o jeden víkend. Co tak strašného se může stát?“ zeptala se Bridget. Snažila se vrhnout trochu lepšího světla na potenciálně nejhorší víkend v Madisonině životě.

Vzala si z jejího stolu pozvánku a pohodlně se usadila v křesle. Cívěla do prázdna a nevzdávala se myšlenky na oddělení historie.

Kam až Madisonina paměť sahala, všude byl Chase. Vždycky jenom Chase. Vyrůstali na stejném předměstí v DC. Její bratr a Chase tvořili nerozlučnou dvojici, vlastně ji tvoří dodneška. Což znamenalo, že Madison neměla v dětství nic lepšího na práci než dolízat za Mitchem a jeho kamarády.

K Chaseovi vždycky vzhlížela. Bylo prakticky nemožné neobdivovat jeho urostlou postavu, spontánnost a dolíčky, kterými ji vždycky naprosto odzbrojil. Už jako malý kluk i během dospívání měl Chase smysl pro spravedlnost a ochranu slabšího, díky kterému dokázal rozbušit nejedno dívčí srdíčko. Byl to přesně ten typ kluka, který byl schopný uprostřed sněhové vánice svléknout košili a poskytnout ji bezdomovci na ulici. Ale zároveň měl svoji nebezpečnou stránku.

S Chasem si zkrátka nebylo radno zahrávat.

Když se kdysi na střední jeden Madisonin nápadník trochu odvázal a byl v autě před domem jejich rodičů vlezlý a neodbytný, šel zrovna Chase kolem a zaslechl její tlumené protesty. Příliš dotěrný chlapec pak pár týdnů kulhal. Důsledkem tohoto výprasku bylo, že se do svého ochránce Madison zamilovala vší silou svého ještě skoro dětského srdce.

Úplně všichni věděli, že na Chase měla spadeno celou střední, a dokonce i první dva roky na vysoké. Stalo se nepsaným pravidlem, že kdekoliv se Mitch a Chase vyskytli, Madison nemohla být daleko. Čiré zoufalství. A korunu tomu nasadila, když stejně jako oni nastoupila na Marylandskou univerzitu.

Všechno se změnilo v prvéku, ten večer, kdy Chase otevřel svůj první bar.

Potom se mu ze všech sil snažila vyhýbat. Ne že by to mělo nějaký efekt.

Dalo by se čekat, že v tak velkém městě plném lidí, jako je Washington DC, by na toho parchanta nemusela narazit, ale to ne, zákon schválnosti je holt zákeřný.

Chase byl všude, kam se hnula. Když si pronajala malý byt v druhém poschodí bytového komplexu, jen o pár týdnů později si koupil mezonet na střeše. Nevyhnula se mu ani doma o prázdninách u rodičů, kteří brali Chase a jeho bratry skoro jako členy rodiny.

Když se po ránu vydala do fitka, pumpoval tam svaly, zatímco ona se pokoušela zdolat eliptický trenažér. Jak se mezitím dostal na běžecký pás? Bože, kdo by řekl, že svalnatá lýtka můžou být tak ukrutně sexy? Nemohla přece za to, že na něj tak zírala, možná jí při tom i ukápla slina. Když si lemem trička otřel zpocené čelo a odhalil tak břišáky, které vypadaly, jako by mu snad někdo pod kůži narval válečky na malování, Madison měla co dělat, aby se udržela na trenažéru.

Koho by ten pohled taky nerozhodil, že?

A aby toho nebylo málo, když se Madison vydala do supermarketu na rohu, samozřejmě tam byl taky a vybíral broskve svými úžasnými dlouhými prsty – prsty, které nepochybně dokázaly drnkat na kytaru stejně skvěle jako přivést každou ženskou do sexuálního transu.

Protože Madison o tom věděla svoje... Jak by mohla zapomenout.

Jasně, teď už ty jeho dlouhé prsty nejspíš znala půlka DC.

„Zase máš ten výraz.“ Bridget zvedla obočí. „Tehle pohled znám.“

Madison nesouhlasně zakroutila hlavou. Vážně už byl nejvyšší čas přestat myslet na Chaseovy prsty, ale komu se jen tak podaří vyhnat z hlavy první lásku? Pobláznění, které nemohlo nic překonat. A taky důvod, proč s nikým nevydržela dýl než pár měsíců, i kdyby si tohle malé tajemství vzala s sebou do hrobu.

Chase pro ni byl jako Antikrist.

Neuvěřitelně žhavý Antikrist.

Najednou ji polilo horko. Zvedla lem halenky, aby se trochu ochladila, zatímco pohledem probodávala pozvánku. Šlo jenom o čtyři dny na romantických vinicích. Nejspíš tam budou stovky lidí. I když během příprav i při obřadu nebude Chase chybět, může najít nějaký kreativní způsob, jak se mu vyhnout.

Ale chvění v jejím břiše a vzrušení, které jí vibrovalo tělem, vypovídaly úplně o něčem jiném. Popravdě, jak by asi tak mohla přehlédnout jediného chlapa, kterého kdy milovala? A jediného, kterého by nejradši zabila.

„Hoď po mně telefonní seznam zaměstnanců,“ řekla Madison, kterou napadlo, jestli by Derek přece jen nebyl volný.

~ ~ ~

Provoz do Hillsbora ve Virginii byl ve středu ráno celkem plynulý, protože většina lidí jela opačným směrem do Washingtonu za prací. Madison přesto řídila, jako by se účastnila závodu na okruhu.

Podle tří zmeškaných hovorů od matky – která se domnívala, že Madison v tom ošklivém městě někdo unesl a bude požadovat nehorázné výkupné –, čtyř zpráv od bratra – který se chtěl

ujistit, jestli se orientuje na městském okruhu, protože mladší sestry zkrátka nezvládají řízení – a otcovy hlasové zprávy s varováním, že došlo k problému s rezervacemi, se dalo soudit, že nestihne brunch.

Kdo má proboha pomyšlení na brunch?

Poklepala prsty o volant. Zahlédla, jak se květnové slunce odráží od směrové cedule s označením sjezdu. A než ji stačila přečíst, odbočku přejela.

Sakra!

Sekla pohledem po mobilu s vědomím, že navigace bude protestovat. Přejela do vedlejšího jízdního pruhu a vzala to dalším sjezdem, aby se dostala tam, kudy původně měla jet.

Nenabrala by zpoždění a nebyla by tak... rozhozená, kdyby včerejší večer strávila balením na cestu jako každá normální, duševně vyrovnaná pětadvacetiletá žena – úspěšná a duševně vyrovnaná žena –, ale místo toho se trýznila myšlenkou, že půjde uličkou k oltáři zavěšená do Chase, protože to byla vážně podpásovka. Skutečnost že Derek měl o víkendu rande a nemohl jí dělat garde, jen jitřila její rány.

Mobil umlkl ve chvíli, kdy najela na správný výjezd. Zamručela na něj a nejradši by ho poslala do desátého kruhu pekla. Bylo těch kruhů deset? Těžko říct. Vybavila si časy, když všichni byli nalití a vzpomínali na to, jak Madison v dětství pobíhala po sousedství nahá. Těch kruhů

pekla muselo být snad dvacet a Madison si prošla každým z nich.

Vysoké ořešáky lemovaly okresní silnici, po níž se řítila k cíli. Zastiňovaly cestu a dodávaly jí téměř nadpozemský půvab. Přímo před ní se nad údolím tyčilo panorama temně namodralých hor. Nebylo pochyb o tom, že pokud počasí vydrží, svatba pod širým nebem se vydaří.

Po přjetí nečekaného výmolu trhla hlavou a stočila volant doleva, doprava a zase doleva. Srdce jí bilo jako o závod, pevně sevřela volant a kličkovala po dělicí čáře jako ukázkový příklad z prevence proti řízení pod vlivem alkoholu.

„Sakra,“ zamumlala s očima vytřeštěnýma na svítící kontrolku. Píchla pneumatiku, do háje! „Proč?“

Úvahy o tom, jestli zvládne nebo nezvládne dojet šestnáct kilometrů s píchlou gumou, prokládala peprnými výrazy, při kterých by se musel červenat i její bratr. Strhla volant a dojela na odpočívadlo. Nejradši by vystoupila a to zatracené auto pořádně nakopala. Místo toho se zachovala uvědoměle – opřela se čelem o volant a ulevila si další várkou nadávek.

Tak tohle není zrovna ten nejlepší začátek.

Zvedla hlavu a pohled jí sklouzl k telefonu na vedlejším sedadle. Popadla ho, projela kontakty a vytočila jeden z nich. Po pouhých dvou zazvoněních se na druhém konci ozval hlas.

„Maddie? Kde proboha vězíš?“ Její otec zněl dost vyděšeně, hlas mu doslova explodoval. „Máma

už se po tobě chystá vyhlásit celostátní pátrání. A já vlastně netuším, kde...”

„Tati, jsem v pohodě. Píchla jsem pneumatiku asi šestnáct kilometrů od vás.“ Přes smích a řinčení nádobí pronikal jeho hlas: „Co že jsi udělala?“

V břiše jí zakručelo a uvědomila si, že už bylo po jedenácté a ona ještě nesnídala. „Píchla jsem gumu.“

„Cože?“

Madison obrátila oči v sloup. „Píchla jsem gumu.“

„Počkej, nerozumím ti. Hej, vy tam, můžete se ztišit?“ Jeho hlas se vzdálil od telefonu.

„Mám na telefonu Maddie, říká něco o píchání a gumě.“ V pozadí propukl hurónský mužský smích.

Bože! To! Snad! Není! Pravda!

„Promiň, zlato. Takže co se ti přihodilo?“ zeptal se.

„Píchla jsem gumu! To je taková ta kulatá gumová věc.“

„Jo tak! Už mi to došlo!“ Táta se zasmál. „Je tady strašný blázinec. Všichni pokřikují jeden přes druhého. Pořádila sis novou rezervu po tom, cos píchla minule? Zlatíčko, na tohle musíš být vždycky připravená. Co kdyby třeba nastala evakuace?“

Byla jen kousek od toho, aby rezignovaně praštila hlavou o volant. Svoje rodiče nadevše

milovala, ale vážně neměla potřebu před místností plnou chlapů probírat svoje nedostatečné dovednosti a rozebírat trable s gumou. Chaseovi byla k smíchu. Madison si byla jistá, že v tom randálu zaslechla jeho nezaměnitelný baryton. Při představě, že se s ním za chvíli setká, se jí vnitřnosti snad zauzlovaly. „Já vím, tati, ale ještě jsem nějak neměla čas pořídít si novou.“

„Vždycky musíš mít rezervní pneumatiku. Copak jsme spolu dostatečně neprobírali odpovědnost?“

Tohle téma pro ně snad bylo už dávno uzavřené. Její auto přece nezasáhl žádný meteorit.

Její táta si povzdechl úplně stejně jako to dělávají tátové, když jsou jejich dcery v nesnázích. Nehledě na jejich věk. „V klidu tam vydrž, zlatíčko. Přijedeme pro tebe.“

„Díky, tati,“ ukončila hovor a hodila mobil do kabelky.

Představila si celou svoji obrovskou rodinu – příbuzné, kteří si u jednoho stolu potřásají rukama. Jedině Maddie má zpoždění. Jedině Maddie píchla gumu a nemá rezervu. Být nejmladší v rodině, která se chystala pokrevně spříznit s Gambleovic klanem, byl mega průšvih.

Ať už udělala cokoliv, vždycky to bude ta malá, blboučka Maddie. Ne Madison, která dohlíží na dobrovolníky ve Smithsonianově knihovně. Jako blázen do historie se ocitla na tom nejlepším možném místě.

Madison se zaklonila, opřela si hlavu a zavřela oči. I přes běžící klimatizaci začalo do auta zvenku pronikat vedro. Na blůze si rozepnula několik knoflíčků a byla ráda, že si místo džínů na sebe vzala lehké lněné kalhoty. Tohle jí nejspíš zachránilo krk. Než se tady objeví její táta nebo bratr, moha by dostat úpal.

Nenáviděla se za to, že jeden z nich bude muset kvůli ní opustit slibně rozjetou oslavu. Po ničem jiném míň netoužila. A hned za tím byla skutečnost, že Chase si v tuhle chvíli už nejspíš notuje se všemi přítomnými.

Po několika minutách přemítání se ozvalo zaklepání.

Pomalů se rozkoukala a zmáčkla tlačítko, kterým stáhla okýnko, natočila hlavu stranou a hleděla do blankytně modrých očí lemovaných hustými řasami.

Ne... ne, ne...

Při pohledu na důvěrně známé ostře řezané lícní kosti a smyslně plné rty, které působily lákavě, ale stejně tak uměly být naprosto odmítavé, se jí rozbušilo srdce. Do čela mu padaly prameny tmavě hnědých vlasů. Odjakživa se bránil nůžkám. Výrazný nos měl lehounce asymetrický – památka na zranění ze školních let dodávala jeho jinak bezchybné mužské dokonalosti nádech drsnosti.

Madison sjela očima na bílou košili obepínající široká ramena, statný hrudník a úzký pas.